

Vergaderjaar 2020–2021

33 552

Slachtofferbeleid

Nr. 80

BRIEF VAN DE MINISTER VOOR RECHTSBESCHERMING

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 10 november 2020

Hierbij bied ik u het onderzoeksrapport «Compensatie en verhaal van schade door strafbare feiten» aan.¹

Aanleiding en doel

De afgelopen jaren is de aandacht voor schadevergoeding voor slachtoffers van strafbare feiten toegenomen. Er was echter nog onvoldoende zicht op hoe slachtoffers feitelijk hun schade vergoed (kunnen) krijgen. Doel van het onderzoek is om inzicht te geven in de bronnen die slachtoffers van strafbare feiten kunnen aanboren ter compensatie van hun schade, in de mate waarin compensatie van het slachtoffer en verhaal op de dader via die bronnen daadwerkelijk plaatsvinden en in de publieke kosten die daarmee gemoeid zijn. De inzichten uit het rapport kunnen helpen om het toekomstige schadebeleid voor slachtoffers van strafbare feiten vorm te geven.

Conclusies

Uit het onderzoek blijkt dat er vier hoofdbronnen van compensatie voor slachtoffers zijn: private verzekering, sociale zekerheid, het Schadefonds Geweldsmisdrijven en verhaal op de dader. Het is gebleken dat slechts in beperkte mate zicht kan worden verkregen op de compensatie- en verhaalsvolumes die worden gerealiseerd en op de daarmee gemoeide publieke kosten. Uitzondering hierop zijn de bronnen die specifiek zien op schade door strafbare feiten, te weten het Schadefonds Geweldsmisdrijven en het verhaal op de dader via het strafproces. De overheid investeert via deze compensatiebronnen gericht in compensatie van slachtoffers van strafbare feiten.

¹ Tevens raadpleegbaar via de site van het WODC, Raadpleegbaar via www.tweedekamer.nl.

Ik zal dit rapport onder de aandacht brengen van het Adviescollege schadestelsel, dat zoals u weet op een meer fundamentele manier kijkt naar het stelsel van schadevergoeding voor slachtoffers van strafbare feiten.

De Minister voor Rechtsbescherming,
S. Dekker